

עין משפט
נר מצוה

קסז:

כּוּתבִּין שְׁמֵר לַצֹּהֶ. בָּהֶּא נְמִי פִרְיָן ^(א) הֶסֶם וַיַּחֲשׂוּ שְׁמָא כְּתַב לְלוּת כּו' וּמוֹקִי לֹה בַשְּׁטוּרִי אֶקְנִייתָא וְאֶצִּי אֹמֵר עֵדוּי בַּחֲמִיתוּמִּי וְזִכְן לוֹ: וְלִיחֻוֹשׁ דְּלִמָּא כְּתַבִּיהּ לְאַתְתָּא דְּלָאוּ דִּילִיָּהּ וּבִגְרֵשׁ דָּהּ. פִּירֵשׁ רַשְׁבַּ"ם וּמַתְכוּיִן לְהַמְרִיהּ לְהַנֶּשֶׂא שְׁלָא כְּדִין וַתִּמְיָהּ

לי והא צפני עדים ימננו לה והס יקראו את הגט כדאמרין בגיטין (דף בלאו הכי ליחוש דלמא כתיבה לאיתמא דלאו דיליה כיון שאין מכירין האשה ויכתוב הגט לאיש אחר ^(א) כשמו ויתן הגט לאיש אחר ששמו כשמו ויתן הגט לאשת האיש להוציא מבעלה כתובתה וכן נ"ל דמקשה ולי"ג ומגרש לה: **שם האיש** בגמ' וה"ה **שם האשה**. תימא אמאי נקט שם האיש בגמ' ושם האשה בצבזר וי"ל דלא חש לפרש כולהו אלא נקט שם אותו דמכתבי הכתב דעלייהו קמתי במתני' והוא שיהי' מכירן שהרי הזכירן ולהכי נקט להו רב ומתמינן גופה לכך דברו בלאו לפי שכבר הוצרכו להזכירם וה"ה ודאי שם האחר משום חששא אחרת:
וְלִיחֻוֹשׁ לְשַׁנִּי יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעוֹן הַדְרִים בְּעִיר אַחַת.

ותימיה אי בהוזקו ואלצינא דמאן אי לר"מ דלמר דעדי חתימה כרתי ליכא למיחש למידי שהגט לא יהיה גט מאחר שאין מוכיח מתוכו שהוא ^(א) שלא כדלמר ככל הגט (גיטין דף כד:). כתב לגרש

את הגדולה לא יגרש את הקטנה ודייק בגמרא הא גדולה מלי לגרש ומוקי לה משום הכי כר"א דלמר דעדי מסירה כרתי ולא רבי מאיר ומאי קאמר נמי שמגרשין נשותיהן זה צפני זה אפילו הכי לא מגרש אס לא יכתבו דורות ^(א) ואי אליבא דר' אלעזר פריך לדכיה נמי לאו גיטא הוא שהרי צריכה להציא עדי מסירה שנתנו לה בעלה כיון שעדי חתימה אינם מוכיחין שבעלה נתנו וצריכה היא עדי מסירה להביאם לפנינו שבעלה מסר לה ומצדקשם ולא תמא ^(ב) ולמאי ניחוש לה ואי בללא הוזקו איירי דהשמא כרתי שפיר עדי חתימה שאין יודעים צעיר אלא בעלה ^(א) ומאי משני זאת אומרת שני יוסף בן שמעון הדרים צעיר אחת יוסף מגרשין נשותיהן אלא זה צפני זה מה תיקן הלא אין ידוע שיש שנים

צעיר ולעולם יגרשנה זה בשם בעלה שלא צפניו כיון שלא הוזקו ^(א) ואור"י דבהוזקו מיירי ואלצינא דר"א דקי"ל כוותיה פריך ואף על גב דעדי מסירה כרמי וצריכה להציא עדי מסירה כרמי ליחוש מאחר שכותבין לו גט בלא אשתו אז לא יעשו הגירושין צפניהם דלמא כתב גיטא כו' והעדים שידעו המסירה ויכירו אותו כי שמו יוסף בן שמעון כשם הכתוב ^(א) בשטר וגם יכירו שם האשה המקבלת אותו בשם שכתוב בשטר ולא יתנו לל לדעת אס יש עוד יוסף צ"ש אחר לצד מאותו ואס נשותיה שוות כמו כן ואולי זאת אשת חבר' ^(א) וכשתבא לצי"ד תציא עדי מסירה שתאמר אלו העדים ראו דיוסף צ"ש בעלי נתן לי הגט והן אומרים הן ^(א) כדפרשית ואח"כ לא יחקרום צ"ד ודאי לומר שמה טעמים כך וכך כדפרשית ומשני הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון הדרים צעיר אחת איש מגרשין נשותיהן אלא זה צפני זה ומאחר שנתקן כך לעולם חקרינן צ"ד ודאי אס שני יוסף היו שם שנים אין חוששין שם כלל' ^(א) וכמו שפירש רבי וליחוש לשני יוסף בן שמעון דאיידי שנתקן צריך לפרש כמו כן קושיא ראשונה דפריך וליחוש דלמא כתב כשהוזקו דוקא דאי לא הוזקו לא הוה מיצעי ליה לרב למימר וה"ה לשם ^(א) האיש ואע"כ דאצי חייש לשני יאחק צפ' האשה (יבמות קטו: ושם) אע"כ דלא הוזקו רבא לא חייש התם ורבה נמי לא חייש היכא דלא הוזקו כדמוכח צפ"ק דצ"מ (דף יח: ושם ד"ה נפק) (ובכל הגט) ולמאי דפרשית דמוכח ככל הגט (גיטין כד: ושם ד"ה צעדי) דלר"מ אין יכולין שני יוסף בן שמעון לגרש נשותיהן עד שיכתבו דורות כיון דעדי חתימה כרתי אין גט אלא אס בן מוכיחין עדים הכתובין צו שבעלה נתנו לה קשה עלה דמדאדוקמי פרק המגרש (שם דף פו: ושם) מתני' דשני גיטין ושמותיהן שוין כר"מ דוקא ודחי אפי' תימא ר' אלעזר ומיהו כר' מאיר משמע דאמאי ויש שפיר ויחיי ניחא ליה לר' מאיר הא מוכח ככל הגט דלר' מאיר אין שני יוסף בן שמעון דלמא לגרש נשותיהן אלא אס בן יכתבו דורות ויש לומר דכי מוקי לה כר' מאיר סבר שאינם שוין לגמרי שדרי שלשם צדירות או סימן דעכשוי העדים המתומים מוכיחין שמיד בעלה זה הגט אס בידה ומה שקורא אותם שוין לפי שבמקום נתינתו אין מי שיכיר הדורות:
וּבַחֲזִירִיק לִיָּה לְשִׁמְיָה יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעוֹן.^(א) תימיה מה ציך הלא צריך שיכיר שם האשה בגט ואשתו לא יכירו בשמה ולא שייך למימר שיחזיק ויש לומר שגם אשתו בזה עמו ^(א) אי נמי מכירין את אשתו ^(א) לשלו על ידי פלוני ופלוני שאמרו] שהיא אשתו של זה אכל כל שמשו איך הוא שמו שיאמרו שפלוגיה היא אשת ראובן שאס בן יודעים שאין שמו יוסף בן שמעון:

כּוּתבִּין שְׁמֵר לַצֹּהֶ. בָּהֶּא נְמִי פִרְיָן ^(א) הֶסֶם וַיַּחֲשׂוּ שְׁמָא כְּתַב לְלוּת כּו' וּמוֹקִי לֹה בַשְּׁטוּרִי אֶקְנִייתָא וְאֶצִּי אֹמֵר עֵדוּי בַּחֲמִיתוּמִּי וְזִכְן לוֹ: וְלִיחֻוֹשׁ דְּלִמָּא כְּתַבִּיהּ לְאַתְתָּא דְּלָאוּ דִּילִיָּהּ וּבִגְרֵשׁ דָּהּ. פִּירֵשׁ רַשְׁבַּ"ם וּמַתְכוּיִן לְהַמְרִיהּ לְהַנֶּשֶׂא שְׁלָא כְּדִין וַתִּמְיָהּ

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

נוסצין שטר לנוו. להיות מוזמן צידו לתת למלוה כשילוה לו מעות אע"פ שאין מלוה עמו:
והלוו נוסן שטר. בגמרא [קסח:]. פריך פשיטא דהלוה נותן שטר שהרי כל הנאה שלו:
אין נוסצין שטרי אירוסין. מפרש ^(א) בלאו מגלחין (מו"ק דף קי:)

נותן לצנך כך וכך כו':
אלא מרעם שניסם. אצי חתן ואצי כלה:
ונשואין. כתובה:
שטרי אירוסות. מקבל שדה למחצה לשליש ולרביעי:
וקבלנות. מכירות כך וכך כורין לשנה:
שטרי צירורין. בגמ' [קסח:]. מפרש:
כל מעשה ציט דין. כגון אדרכתא דמדועינן ללוה ואזיל ופרע צטרס שיכתב:
ושניסם נוסטין שטר. בשטרי צירורין. ובגמ' [קסן] מפרש פלוגמיהו:
שניסם. העדים כותבין שני שטרות לזה אחד ולזה אחד:
גב'. שהיא **מכיר שם האיש צנט.** הסופר והעדים צריכין שיכירו שזהו שמו דליכא למיחש אין גט זה אלא לאיש אחר ויצא לרמות ולהגבות כתובה לשום אשה דחתן (כתובות דף פט:). הוציאה גט ואין עמה כתובתה גובה כתובה:
ושם האשה צשובר. שלא תרמה ליתמו לאיש שגרש אשתו ותפסיד כתובתה **לשם ידה: ומגרש לה.** ומתכרין להמירה לנשוא שלל צדין:
אלא זה צפני זה. דליכא למיחש תו מניד:
וניחוש דלמא. נפיק לו לעיר אחרת כו'. לתמא דמתני' דצעי ^(א) מכירין למה כותבין שום גט לשום אדם אף על פי שאנו מכירין שמו והלא שמה יוסף בן שמעון זה מעיר אחרת צא לכלאן ויהי שמו ראובן כי יעקב ועמה הרגילו והחזיק שיקראו לו כלון ראובן לפי שרוצה לגרש אשת ראובן צן יעקב שבמקום פלוני:
אין חוששין לו. דכל כך לא היה מחליף שמו זמן מרובה פן יודוע הדבר:
צרמאזויס.

עד וזהר לענות הלכך אין תקנה דע דליתמוזק:
ההוא צברא דהוה חסיס עלס רב ירמיה צר אצא. לאחר זמן אמאי היהא איתמא לקמיה לתצוע כתובה ואמרה לו ללו אנה הוצי אותה אשה שאתה אומר שחתמת על שוצרה ושמה אשה אחרת ששמה כשמי ושם בעלה כשם צעלי אצל אני לא התקבלתי כתובתי עדיין:
אמר לה אף אנה אמרי לפו. לסקדי החתומים עמי על השוצר שאיך אותה האשה שחתמנו על שוצרה והדין עמה והס השיצו לי שטעימי צמה שנשתנה והוחלף קולה והדין עממה וכבר התקבלת כתובתך:
מיקש קשיא. הזקינה וכבר נשתנה ועשה קולה צעה:
כיון

בשטר וגם יכירו שם האשה המקבלת אותו בשם שכתוב בשטר ולא יתנו לל לדעת אס יש עוד יוסף צ"ש אחר לצד מאותו ואס נשותיה שוות כמו כן ואולי זאת אשת חבר' ^(א) וכשתבא לצי"ד תציא עדי מסירה שתאמר אלו העדים ראו דיוסף צ"ש בעלי נתן לי הגט והן אומרים הן ^(א) כדפרשית ואח"כ לא יחקרום צ"ד ודאי לומר שמה טעמים כך וכך כדפרשית ומשני הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון הדרים צעיר אחת איש מגרשין נשותיהן אלא זה צפני זה ומאחר שנתקן כך לעולם חקרינן צ"ד ודאי אס שני יוסף היו שם שנים אין חוששין שם כלל' ^(א) וכמו שפירש רבי וליחוש לשני יוסף בן שמעון דאיידי שנתקן צריך לפרש כמו כן קושיא ראשונה דפריך וליחוש דלמא כתב כשהוזקו דוקא דאי לא הוזקו לא הוה מיצעי ליה לרב למימר וה"ה לשם ^(א) האיש ואע"כ דאצי חייש לשני יאחק צפ' האשה (יבמות קטו: ושם) אע"כ דלא הוזקו רבא לא חייש התם ורבה נמי לא חייש היכא דלא הוזקו כדמוכח צפ"ק דצ"מ (דף יח: ושם ד"ה נפק) (ובכל הגט) ולמאי דפרשית דמוכח ככל הגט (גיטין כד: ושם ד"ה צעדי) דלר"מ אין יכולין שני יוסף בן שמעון לגרש נשותיהן עד שיכתבו דורות כיון דעדי חתימה כרתי אין גט אלא אס בן מוכיחין עדים הכתובין צו שבעלה נתנו לה קשה עלה דמדאדוקמי פרק המגרש (שם דף פו: ושם) מתני' דשני גיטין ושמותיהן שוין כר"מ דוקא ודחי אפי' תימא ר' אלעזר ומיהו כר' מאיר משמע דאמאי ויש שפיר ויחיי ניחא ליה לר' מאיר הא מוכח ככל הגט דלר' מאיר אין שני יוסף בן שמעון דלמא לגרש נשותיהן אלא אס בן יכתבו דורות ויש לומר דכי מוקי לה כר' מאיר סבר שאינם שוין לגמרי שדרי שלשום צדירות או סימן דעכשוי העדים המתומים מוכיחין שמיד בעלה זה הגט אס בידה ומה שקורא אותם שוין לפי שבמקום נתינתו אין מי שיכיר הדורות:
וּבַחֲזִירִיק לִיָּה לְשִׁמְיָה יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעוֹן.^(א) תימיה מה ציך הלא צריך שיכיר שם האשה בגט ואשתו לא יכירו בשמה ולא שייך למימר שיחזיק ויש לומר שגם אשתו בזה עמו ^(א) אי נמי מכירין את אשתו ^(א) לשלו על ידי פלוני ופלוני שאמרו] שהיא אשתו של זה אכל כל שמשו איך הוא שמו שיאמרו שפלוגיה היא אשת ראובן שאס בן יודעים שאין שמו יוסף בן שמעון:

ומחזיק ליה לשמיה ביוסף בן שמעון ואמר כתבו גט לאשתי לאה והדר אזיל ליה ליהודה וממטי ליה ללאה אשת יוסף בן שמעון ואצי"ג דבגט נכתב בו שם גליל מ"מ תטעון לאה שביהודה לבעלה יוסף בן שמעון הלכנו אני ואחתי בגליל וגרשתי שם בגט זה, שהרי אצי"א לכתוב אלא מקום שהסופר והבעל והאשה שם, אבל מקום לידה לא מציינו בתלמוד.
שיטה מקובלת כסס מוס'. פל. דשמה כשם אתתיה. רעמי נגהסו.

מסורת הש"ס

א) [נתקמן קעג]. צ"מ יב:;
ב) [ולכא למיחש למחוי שבקרא כיון שהוא נוסב מחובו פרי מוס' צ"מ יב: ד"ה סומבין]. א) לעיל עו: קנאל. [קדושין כו:];
ד) כתובות קכ: [קדושין ט:];
ה) בנשמה שנשנית שניהם וכן נראה כפי הרשב"ס;
ו) [ג'ל] ככתובות קכ:];
ז) רש"א האשה הזאת, ח) רש"ל וגי' רש"א של יוסף בן שמעון שאומר על פלוגית כו' אשת שמעון שא"כ.

הגהות הב"ח

א) גב' וממטי ליה לאשתיה דהייך ובגרשי לה ויומנין תיחיל כמנה אשה לכל' וגי' גירסת רש"ס:
ב) [ג'יב"ם ד"ה ויחוש וכו' דצעי מכירין וכו' והיה שמו ראובן ועמה הרגילו והחזיק שיקראו לו כלון יוסף לפי שרוצה לגרש אשת זה שמהו ששמו צנמקוס ויוסף בן שמעון שמתן פלוני:
א) תוס' ד"ה סומבין וכו' נמי פריך בפ"ק דב"מ ויחוש שמה:
ד) ד"ה ויחוש דלמא וכו' ותימיה לו וכו' שאין זה שם האיש ועוד. גי' [דלון למר דקדושין] דליחוש שמה יכתוב גט לאשה ששמו כשם בעלה דצי"כ למה נקט ומגרש עלה ונקשה צינא לקלקל להמירה שזה דומק ומשפא כרוחק הר"ל להקשות דליחוש צינא להגבות כמבמה [ולאמרי לא חקין] דאשתיהם דליחוש לנ' יוסף בן שמעון אלא לחוש שיכתוב גט לאשה אחרת אע"פ שאין שמו כשם בעלה דלפי זה ליכא להקשות דליחוש צינא להגבות [מכובתה דכיון שחבא] לגבי' להגבות לה כתובתה המה יחשו שאין הגט כתוב על שם בעלה אכל לתשך קלקול צינא דליחוש שפיר יא להקשות דליחוש דמקדע תא גיטא ולי' חבא להגבות כמבמה כך ביטוי התוספות מפרש"ם וגיירסמו ועל זה הקשו בלא כיון שהעדים צריכין שיקראו את הגט המה יחשו שאין זה שם בעלה ויחושם הכי מפרש"ם התוס' משום שמה צא להגבות כתובתה וידינו שמה גט לאשה ששמו כשם בעלה ולי' ומגרש לה:
ה) בא"ד ויכתוב גט לאיש אחר ששמו שמו ויתן הגט לאשה האיש להוציא כל"ל ותי' ויתן הגט לאיש אחר ששמו ששמו ומתק:
ו) ד"ה ולחוש לעי' וכו' חתומי שהוא שולי כדלמר ככל הגט:
ז) בא"ד שאין יודעים צעיר אלא בעלה אצי"ב מאי מתני':
ח) בא"ד כשם הכתוב בגט וכו' יכירו האשה מתקבלת אותו בשם שכתוב בגט לא ימו לנ' בא"ד לשם האשה ואצי"ג דלצי חייש:

מוסף תוספות

א. [ד]לרי"מ בעינן שיהא מוכח מתוך החתימה שנכתב לשם זה האיש ואשה זו, ולא מהני עדי מסירה. גיטין כד:
ב. דעדי מסירה מדיקדיק לאותא אז וזא אשתו לאה. ג. [ונדרן] אי בלא הוזקוהו אין מתקבין לקמן (שם בבביו"ק דלא חיישינן). שם.
ד. דאין עדי מסירה מדיקדיק לאותא אז וזא אשתו כיון שמכירים שמו ושמא נכתוב בגט שמו ושמא. שם.
ה. [ד]מעידים עדי מסירה בפני ב"ד שראו שבעלה נתן לה גט אצי"פ שלא דקדוק אתן היא היתה אשתו. ג. ש.ל.
ו. הנה סובל לו שיתנו הגט לאשתו. שיש מקובלת כסס מוס' הרא"ש, ולא רצה לתרץ דאין מגרשין אלא אצי"ב מכירין עדים כיון שהיה שמו ושמא. שם.
ז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
ח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
ט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
י. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
יט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כו. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
כט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
ל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לו. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לם. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
לנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
ס. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סך. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סל. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סמ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סנ. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סא. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סב. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סג. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סד. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סה. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סז. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סח. שיהא שמו שיהא שמה. שם.
סט. שיהא